

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה

תובעת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד היבא שמאלי-מטעם הלשכה לסיוע משפטי

נגד

נתבע פלוני
ע"י ב"כ עו"ד עיסא פאג' - מטעם הלשכה לסיוע משפטי

בעניין הקטינה: ל'

פסק דין

1 בפני שתי תביעות, למשמורת קטינה וחלוקת זמני שהות, וכן למזונות אישה.

2
3
4 **רקע עובדתי -**

5 1. התובעת והנתבע (להלן: "האישה", האיש"), הינם בני העדה הנוצרית יוונית קתולית
6 נישאו זל"ז ביום 13/9/2015 והתגוררו ב-X, ומנישואין אלה נולדה הקטינה לילידת
7 9/2/2017.

8
9 2. לימים מערכת היחסים בין הצדדים התערערה, ובחודש 9/2017 הם נפרדו סופית זה מזו;
10 התובעת עברה להתגורר בבית אימה ב-X, והנתבע המשיך להתגורר בשכירות ב-X. הצדדים
11 התגרשו ביום 9/2/2020.

12
13 3. בין הצדדים התנהלו הליכים משפטיים, האיש הגיש תביעה למשמורת הקטינה וחלוקת
14 זמני השהות והאישה הגישה תביעה למזונות אישה וקטינה. בנוסף הוגשו מספר רב של
15 בקשות לצווי הגנה, ובפרט הועלו טענות רבות להטרדות, קללות ואלימות בעת מעבר
16 הקטינה בין הצדדים.

17
18 4. במסגרת תביעת המזונות ניתנה החלטה ביום 3/7/2018, בה חויב האיש לשלם מזונות
19 זמניים עבור הקטינה ע"ס 1,700 ₪ בצירוף מחציות, לא נפסקו מזונות אישה זמניים.
20

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

5. במסגרת תביעת המשמורת הוגשו מספר תסקירים. חלוקת זמני השהות בין הנתבע לקטינה התקיימה תחילה במרכז קשר, ולאחר מכן הורחבה מחוצה לו. כיום מתקיימת חלוקת זמני שהות בין הנתבע לקטינה בכל סוף שבוע כולל לינה.

6. הצדדים לא הגיעו להסכמות, ועל כן הוגשו תצהירי עדות ראשית והתביעות נקבעו לשמיעת ראיות. התובעת הגישה תצהיר מטעמה ותצהיר מטעם גבי' X, והנתבע הגיש תצהיר מטעמו ומטעם העד ב'. גבי' X לא התייצבה לחקירה ועל כן תצהירה הוצא מהתיק. יתר המצהירים נחקרו בפני.

7. בפתח הדיון, אשר נקבע לשמיעת ראיות ליום 18/6/2020 הסכימו הצדדים כי, האיש ישלם עבור מזונות הקטינה את הסך של 1,800 ש"ח החל מחודש 7/2020 בצירוף מחציות, וניתן תוקף של פסק דין להסכמות. הצדדים נותרו חלוקים בעיקר בעניין זכאות האישה למזונות. הצדדים הגישו סיכומים בכתב.

התביעה למזונות אישה 18-06-5743-

8. סעיף 2א לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), התשי"ט-1959 מחיל את הדין האישי על מזונות אישה בישראל:
 "(א) אדם חייב במזונות בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה.

9. אין מחלוקת כי הצדדים הם בני עדה מוכרת, ולפיכך חל עליהם הדין הדתי שלהם. הסעיפים שלהלן מחוק האישות של העדות המזרחיות הקתולית רלוונטיים לסוגיה:
 149: "ככלל הבעל חייב במזונות האישה, ובמקרים חריגים תהיה האישה חייבת במזונות בעלה..."

153: "1. הבעל חייב במזונות אשתו מרגע עריכת הסכם הנישואין, ענייה הייתה או עשירה, גרה עמו או בנפרד ממנו מכל סיבה שאינה באשמתה.

סעיף: "מזונות הם כל מה שהאדם זקוק לו לצורך חיים ראויים ביחס לאחרים במעמדו, בכלל זה מזון, ביגוד, מדור, טיפול רפואי, עזרה לנכה וחינוך לקטינים".

גרסת התובעת-

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

10. יש לחייב את הנתבע במזונות אישה מיום הגשת התביעה ועד ליום הגירושין בפועל בחודש 2/2020.

11. הנתבע נהג באלימות פיזית, מילולית ונפשית נגד התובעת במהלך חיי הנישואין. אחד האירועים הקשים היה ב 5/1/2017 עת נחבלה התובעת בעקבות אלימות מצד הנתבע, בהיותה בהיריון, ואירוע אחרון היה ביום 8/9/2017, ואז יצאה התובעת מבית המגורים ועברה להתגורר בבית אימה, ומאז הצדדים לא חזרו להתגורר ביחד.

12. הנתבע המשיך בהתנהגותו האלימה גם אחרי הפירוד, גידופים וקללות, חיזוק לכך נמצא במסרונים, הסרטונים וההקלטות שצורפו לתצהיר, וכן ריבוי צווי הגנה שניתנו בענין הצדדים, ואף התנהגות הנתבע בבית המשפט.

13. התובעת הגישה תביעה לפירוד בעקבות התנהגות הנתבע ואלימותו.

14. התובעת עובדת במשרה חלקית ומשתכרת סך של 3,000-3,500 ₪, סכום שאין בו בכדי לכסות את צרכיה, בעוד שהנתבע עובד בחברת X ומשתכר סכומים גבוהים המגיעים ל- 12,000-15,000 ₪ לחודש. ועל כן יש לחייב את הנתבע במזונות אישה על הסך של 2,600 ₪ לחודש מיום הגשת התביעה ועד ליום הגירושין.

גרסת הנתבע-

15. דין התביעה למזונות אישה להידחות על הסף.

16. הנתבע מכחיש כל התנהגות אלימה מצדו כלפי התובעת. לשיטתו, התובעת עזבה את בית המגורים מרצונה, על דעת עצמה וללא כל סיבה מוצדקת.

17. בית המשפט לא חייב במזונות זמניים של האישה כי, לא הוצגה ראיה ולו לכאורה כי התובעת עזבה את בית מגוריה בעטיו של הנתבע, או בעקבות אלימות שהפעיל נגדה. גם לאחר שמיעת הראיות עדותה של התובעת הינה עדות יחידה בלתי אמינה שלא היה לה כל סיוע בחומר הראיות.

18. על אף התלונות הרבות שהגישה התובעת למשטרה בגין האלימות הנטענת, כל התלונות נסגרו ללא שהוגש כתב אישום כנגד הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

19. על מזונות אישה חל הדין האישי של הצדדים. בהתאם לדין האישי הבעל חייב במזונות אשתו החל מכניסתם לברית הנישואין, במקרה דנן בית הדין הכניסתי הכריז על בטלות הנישואין והוא הטיל את האשם לבטלות הנישואין על שני הצדדים ובחלקים שווים, ועל כן בהתאם לדין האישי התובעת אינה זכאית למזונות אישה.

דיון והכרעה-

20. אקדים אחרית לראשית ואומר כבר עתה כי, לאחר שעיינתי בכלל חומר הראיות שהובא בפניי, מצאתי לקבל את גרסתה של התובעת שהיא עזבה את בית המגורים בעקבות התנהגותו האלימה של הנתבע. אפרט.

21. התובעת מסרה תצהיר ונחקרה בפניי. עדותה הייתה אותנטית וקוהרנטית והשאירה רושם חיובי ואמין.

לשיטת התובעת, במהלך חיי הנישואין סבלה מהתנהגותו האלימה של הנתבע ונוכח אירועי האלימות החוזרים ונשנים קמה ועזבה את בית המגורים. התובעת העידה על אירוע אלימות מחודש 1/2019 עת תקף אותה הנתבע בהיותה בחודש השמיני להריונה, התובעת ברחת מביתה ועברה לבית הוריה ס, אחרי שחשה כאבים בבטן פנתה לבית החולים ושם עירבו את המשטרה.

22. תימוכין לגרסה הנ"ל נמצא בתעודה רפואית, דו"ח שחרור מחדר מיון מיום 25/1/2017 (צורף לתצהיר) שם נרשם: " האישה מדווחת על אלימות במשפחה מצדו של בעלה לדבריה קיבלה חבלה בכתף חבלה לבטן וחבלה תחת לעין". בבדיקה הרפואית נמצא סימן חבלה בכתף. וכן באישור הגשת תלונה למשטרה, שעורבה ע"י צוות בית החולים.

23. אינני מקבלת טענת הנתבע או ב"כ כי, מדובר בגרסה שקרית של התובעת או במהלך טקטי. התובעת הסבירה בחקירתה כי, היא לא הגישה תלונה במשטרה אלא בית החולים הוא שערב המשטרה והיא אף ביטלה את התלונה (עמ' 7 שורות 19-28), דבר המעיד כי לא הייתה בכוונתה של התובעת לסבך את הנתבע או לערב משטרה. (עמ' 8 שורות 19-15). בנוסף, מאז אותו אירוע שהתה התובעת בבית אימה, ילדה את התינוקת בחודש 2/2019 ונשארה בבית הוריה למשך מספר חודשים.

24. חיזוק נוסף למקרה האלימות הנטען הנ"ל, נמצא בעדות התובעת במסגרת בקשה לצו הגנה מיום 25/5/2019 במסגרת ה"ט 17-05-56673, במסגרת הדיון מיום 29/5/2017 מסרה התובעת:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

"מה שהמשיב אמר, רוב הדברים נכונים, אבל לא הזכיר שזאת פעם שלישית שאני אצל הוריי אחרי כמה חוויות של אלימות פיזית, מילולית. הוא מרביץ לי כשהייתי בהריון. הוא גרש אותי מהבית ויצאתי כי גרש אותי מהבית. ביום 23.1 הלכתי לישון אצל דודה שלו בX, אין לי אף אחד שם. ביום 24.1 אני חזרתי לX ומאז אני כאן. הוא לא ראה את הלידה שלי כי הוא היה מורחק. היה צו הרחקה מהמשטרה. ולא אני פתחתי תלונה, הייתי בבית חולים היו לי סימנים בגוף. לפני כל זה, וזאת לא פעם ראשונה אלא פעם שלישית אני בבית הורי בשנה וחצי נישואין, דיברנו הרבה עד לפני שבועיים ניסינו שלום בית, לא התחתנתי כדי להתגרש. הוא אומר לי שאחרי שאני עושה צעד רציני ורוצה לעזוב הוא אומר את מה שאמר עכשיו כי הוא אוהב אותי וכל פעם אני מאמינה לו ויומיים אחרי שוכח הכל וחוזר להיות אליים יותר ממה שהיה. (שורות 23-15 עמ' 4). צורף כנספח א לכתב ההגנה של הנתבעת בתיק המשמורת 18-05-42662)

25. לשיטת התובעת, בעקבות צו ההגנה הנ"ל הופנו הצדדים ליח"ס, ובעקבות מעורבות בני המשפחה חזרו לשלום בית בחודש 8/2019 או בסמוך לכך. אך בתאריך 8/9/2017 או בסמוך לכך שוב פרץ ויכוח בין הצדדים והנתבע נקט באלימות נגדה, מאז היא יצאה מהבית ולא חזרו הצדדים להתגורר ביחד. התובעת תיארה בתצהירה בפירוט את התנהלותו האלימה של הנתבע כלפיה ביום 8/9/2017 וציינה: "בתאריך 8/9/2017 בעת שבעלי חזר מעבודתו סביב השעה 16:00 התנהל ויכוח רגיל ביננו, כתוצאה הגיב באופן אליים וקיצוני, מיד החל לתקוף אותי, הכה אותי מספר פעמים על ראשי והחזיק בצווארי בחוזקה והחל לחנוק אותי במשך שניות עד שכמעט איבדתי הכרה ובקושי הצלחתי לחלץ את ידיו מעליי וברחתי עם הקטינה לחדר אחר. בהיותי רועדת ומפוצזת הזעקתי קרוב משפחה של בעלי בשם ב' שהיה מעורב במתנהל בחיינו, אשר בא מיד לדירה המשותפת וניסה לשוחח עם בעלי ולהרתיע אותו במעשיו".

26. בחקירתה הנגדית התובעת לא נחקרה כלל וכלל על האירוע הנ"ל וגרסתה בעניין זה לא נסתרה.

27. מנגד, הנתבע בתצהירו הכחיש את האירוע הנטען ב8/9/2017 וטען כי לא הרביץ לא תקף ולא חנק התובעת וכל התיאור הדרמטי בתצהיר הינו פרי דמיונה של התובעת, לא היה ולא נברא עוד מסר הנתבע כי התובעת היא זאת שיצאה מבית המגורים מרצונה, על דעת עצמה וללא סיבה מוצדקת.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

28. הנתבע נחקר על תצהירו. בחקירתו הנגדית הרחיב ופירט הנתבע לעניין האירוע מיום 8/9/2017 כאשר לטענתו עת חזר מהעבודה, וללא סיבה מוצדקת, התחילה התובעת לצרוח, לזרוק דברים, ואז הגיע קרוב המשפחה שלו מר ב', התובעת קיללה את הנתבע ואת אימו ואף תקפה אותו ופתחה לו את הראש.
29. עדותו של הנתבע השאירה רושם בלתי חיובי וגרסתו אינה מקובלת עלי. הנתבע בתצהירו הכחיש את כל הטענות לעניין האירוע מיום 8/9/2017, בעוד שבחקירתו פתאום נזכר באירוע האלימות שהפעילה התובעת כנגדו, לטענתו. הנתבע לא הביא כל מסמך רפואי בעניין הפצע שנגרם לו בראש, כטענתו.
30. בנוסף, התנהלותו של הנתבע, במהלך הדיון מיום 18/6/2020 מחזקת את הטענות של התובעת לעניין האופי והמזג החם של הנתבע והתפרצויות הזעם שלו, ומצביעה על הקושי של הנתבע להיות מאופק ומרוסן ולווסת את כעסו. הנתבע ובתחילת הדיון הפגין איפוק ושקט, אך במהרה ותוך כדי עדות התובעת היו לו מספר התפרצויות זעם וצעקות, הוא אף הפגין זלזול כלפי ההליך המשפטי כולו. לא רק זאת, בעת חקירת התובעת ולאחר שהסכימה להרחבת חלוקת זמני השהות אך בתנאי שהנתבע לא יקלל אותה בפני הקטינה, מסר הנתבע: **"אני לא מדבר בפני הילדה וכל קללה מגיעה לך"**.
31. מטעם הנתבע העיד מר ב' שהינו בן דודתו של הנתבע. מר ב' הגיש תצהיר ונחקר בפניי; לשיטתו בחודש 9/2017 התקשרה אליו התובעת וביקשה ממנו להגיע לביתם, היא דיברה איתו בטון כועס ועצבני ולא הייתה מפוחדת ורועדת כטענתה בתצהיר; כשהגיע לבית, התובעת הייתה יושבת בחוץ על מדרגות הבית, הוא נכנס הביתה והיא אחרי, הוא ניסה לברר פשר הוויכוח בין הצדדים, הנתבע היה מדבר איתו ברוגע, ומנגד התובעת הייתה מקללת אותו ומתפרצת לתוך הדברים, היא ניסתה להתקרב לנתבע ואף נתנה לו מכה והוא היה מפריד ביניהם. הוא ביקש מהתובעת להכין כוס קפה, היא הכינה ולאחר מכן התובעת לקחת הקטינה ועזבה את הבית.
32. מר ב' נחקר בפני וחזר על גרסתו הנ"ל. אך לא מצאתי לקבל גרסה זו כמהימנה. התרשמתי כי עדותו של העד הייתה מתואמת עם הנתבע ובמטרה לעזור לו. בנוסף, גרסה זו אינה מתיישבת עם גרסת הנתבע עצמו ולא עם ההיגיון והשכל הישר. מר ב' אישר בחקירתו כי הוא הגיע לבית הצדדים מאחר והתובעת קראה לו, שכן כל פעם שהיה ביניהם ריב או סכסוך הייתה מתקשרת אליו; טענה זו אינה מתיישבת עם טענת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 5743-06-18

תלה"מ 42662-05-18

תיק חיצוני:

וגרסת הנתבע בתצהירו כי התובעת יצאה מהבית ללא שום סיבה מוצדקת וכי לא היה ולא נברא כל אירוע.

לפי גרסתו של מר ב' כשהגיע, ישבה התובעת על המדרגות מחוץ לבית, דבר המחזק חומרת המתח בין בני הזוג; בנוסף מסר העד כי בהמשך הוא ניסה להפריד ביניהם, דבר שאינו מתיישב עם הגרסה כי הנתבע היה רגוע ושקט.

העד מסר בתצהירו כי התובעת נתנה מכה לנתבע, בחקירתו מסר כי נתנה לו סטירה, גרסאות אשר אינן מתיישבות עם גרסת הנתבע, שהתובעת תקפה אותו ופתחה לו את הראש. והדבר אומר דרשני!

גם הטענה כי התובעת הלכה והכינה לנתבע ולב' קפה, בנסיבות הנטענות, אינה סבירה ואינה מתיישבת עם אירוע התקיפה.

33. גם אם אין בפניי ראיה חיצונית כי הנתבע נהג באלימות פיזית נגד התובעת ביום 8/9/2017, הרי שוכנעתי מכלל חומר הראיות שהובא בפני כי, הוא נהג באלימות מילולית קשה נגד התובעת.

עדותה של התובעת בהקשר לקללות וגידופים ועלבונות מצד הנתבע כלפיה, הינה עדות קוהרנטית, עקבית והותירה עלי רושם מהימן, ועדותה נשמעה אותנטית נוכח האופן בו סיפרה את הדברים. חיזוק לגרסה זו נמצא, במערכת היחסים העכורה בין הצדדים ובסכסוך המתמשך ביניהם, עד היום, ובפרט במעברים בעת איסוף והחזרת הקטינה, ויעידו על כך צווי הגנה הרבים אשר ניתנו בין הצדדים.

34. חיזוק נוסף להתנהגותו האלימה של הנתבע כלפי התובעת, נמצא בתסקירים מטעם לשכת הרווחה, כך למשל:

בתסקיר מיום 17/1/2018 בעמ' 2 ציינה העו"ס כי במהלך ישיבה של ועדת תסקירים אשר התקיימה בנוכחות הצדדים, העו"ס והמפקח המחוזי: "האב גילה בוועדה חוסר שקט ואיפוק אשר כלל אמירות קשות והתפרצויות כלפי האישה וחברי הועדה. במהלך הועדה היה קושי להרגיע את מר פלוני אשר גילה קושי בוויסות הרגשי".

ובתסקיר מיום 30/9/2019: מציינת העו"ס בעמ' 3 לגבי הנתבע: "הוא סיפר ששלח הודעה לפלונית עם קללות כי אינו מסכים שבתו תועבר אליו דרך אנשים זרים". ובפרק סיכום עמוד 4 פסקה 3:

"האב במקביל כועס מאחר והוא חווה אובדן למשפחתו בכלל ולבתו בפרט....האובדן מביא אותו להתנהגות שמאופיינת לפעמים בכעס ואגרסיביות. בזמן כעס הוא מתקשה בוויסות הרגשי ומגלה תוקפנות והתנהגות לא נשלטת. מצב זה עלול להביא לתוצאות קשות אשר להן יש השלכות מזיקות ופוגעניות במשפחה בכלל ובילדה בפרט.."

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

35. חיזוק לאלימות המילולית נמצא גם בסרטונים והקלטות אשר צירפה התובעת לתצהירה ומהם נשמע בבירור כי, הנתבע מאיים, מקלל מעליב, ומקטין את התובעת במלים גסות וביטויים קשים ומעליבים .

בנוסף, באחד המסרונים הכתובים אשר צורפו לתצהיר –מסרון מיום 19/12/2019 כותב הנתבע לתובעת : " אם הרמתי עלייך יד ברור שזה לא היה ללא סיבה".

36. אינני שוללת כי גם התובעת השתמשה באלימות מילולית בתגובה להתנהגותו של הנתבע, והיא גם בתורה קיללה בחזרה, אך זה היה בעקבות מצוקה נפשית אליה נקלעה וככלי הגנה להתמודד במצבים אלה.

בהקשר זה חשוב לציין כי, ביחסים בין אנשים בכלל ובין בני זוג בפרט, אין מקום לאלימות כלשהי, בין מילולית ובין פיזית, בין אם ללא פרובוקציה ובין לאחר פרובוקציה.

אלימות במשפחה בכל צורותיה, מהווה פגיעה חמורה בזכות החוקתית של כל אדם לכבוד, וזכות הקבועה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. זכות זו ראוי שתעמוד לאדם בכל מסגרות חייו לרבות ובפרט במסגרת חיי המשפחה- האמורה להוות מסגרת חיים ראשונית מסוככת ומגנה.

תפיסת היסוד אשר תנחה אותנו בכל הנוגע ליחסים בין אדם לחברו לרבות בין גבר לאישה, היא של יחסי כבוד.

37. לסיכום נקודה זו- אני קובעת כי מכלל חומר הראיות שהוצג בפני מסתברת המסקנה כי התובעת יצאה מבית המגורים בעטיו של הנתבע ובעקבות התנהגות אלימה פיזית ו/או מילולית שהפעיל נגדה .

38. אינני מקבלת טענת ב"כ הנתבע כי התובעת אינה זכאית למזונות מאחר ובית הדין הכריז על בטלות הנישואין ושני הצדדים אשמים בכך.

הצדדים שייכים לעדה הקתולית, ומאחר ולפי עדה זו לא ניתן לסדר גירושין, הגישה התובעת תביעה לבטלות הנישואין, הנתבע הסכים לכך וחודש 2/2020, נתן בית הדין את ההחלטה לפי ה: "מורה על בטלות הנישואין מאחר והוכח התקיימות מעשה ששני הצדדים שוללים אחת ממטרות הנישואין לפי סעיף 824(2)".

מהחלטת בית הדין עולה במפורש כי, שני הצדדים מסכימים לסיום הנישואין או לבטלות הנישואין; אך אין שום קביעה או התייחסות לעניין סיבת העזיבה של הנתבעת את בית המגורים. אין קביעה פוזיטיבית של בית הדין כי האישה עזבה את בית המגורים באשמתה, כך שאין כל השתק פלוגתא בעניין זה, כטענת ב"כ הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

העובדה שהתובעת מסכימה לבטלות הנישואין, אינה פוגעת בטענתה, כי היא עזבה את בית המגורים בעקבות האלימות הנטענת ואינה סותרת אותה.

39. בנוסף אינני מקבלת טענת ב"כ הנתבע שמאחר ולא נפסקו מזונות זמניים לאישה, לא זכאית התובעת לקבל מזונות. המזונות הזמניים הינם סעד זמני הנפסקים למי שצריך אותם לצורך הקיום עד לבירור התביעה. התובעת הינה אישה עובדת, כך שלא היה צורך דחוף בפסיקת המזונות הזמניים עוד בטרם שמיעת הראיות, לצורך בירור הסיבה לעזיבתה את הבית.

סכום המזונות-

40. מכלל חומר הראיות שהוצג בפני עולה כי, התובעת ילידת X, בעלת תואר X, היא עובדת במשרה חלקית X אצל אחיה, משתכרת סך של כ 3,500 ₪ במוצק ומתגוררת יחד עם הקטינה בבית אימה, כאשר לשיטתה היא נושאת בתשלומי אחזקת הבית. הנתבע לא הוכיח ולא הביא כל ראיה כי, התובעת משתכרת מעל המפורט בתלושי השכר שהוצגו.

41. הנתבע הינו יליד X, ס במקצועו, עובד X. מתלושי השכר אשר צורפו עולה כי, ממוצע הכנסתו של הנתבע עומד על הסך של 11,000 ₪ (מחודש 5/2019 ועד 10/2019). לשיטתו הוא מתגורר בשכירות בדירה של אחיו, משלם שכירות ע"ס 3,000 ₪ בהתאם לחוזה שכירות שצירף, בנוסף להוצאות אחזקת הבית בסך של 1,000 ₪. וכן משלם מזונות הקטינה על סך של 1,800 ₪.

התובעת לא הוכיחה ולא הביאה כל ראיה כי, הנתבע משתכר מעל הסכומים המצוינים בתלושי השכר.

42. התובעת לא פירטה בכתב התביעה את סכום המזונות שלה וגם לא בתצהירה, רק בבקשה למזונות זמניים היא עתרה לחייב את הנתבע לשלם לה את הסך של 2,600 ₪ הכולל מדור ואחזקתו וכן דמי טיפול בקטינה.

מאחר והתובעת לא פירטה את צרכיה, ואף לא הציגה אסמכתאות לכך, אני מעמידה את סכום מזונות האישה על סכום מינימלי, ללא צורך בהוכחה, על הסך של 1,000 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

43. לאור כל האמור לעיל, אני מחייבת את הנתבע לשלם לידי התובעת את מזונות האישה מיום הגשת התביעה ועד ליום בטלות הנישואים, למשך 20 חודשים ע"ס 1,000 ₪ לכל חודש, ובסה"כ 20,000 ₪.

משמורת וחלוקת זמני שהות - תמ"ש 18-05-42662-

44. מאז נפרדו הצדדים בחודש 9/2017 הוגשו מספר תסקירים. בהתחלה ועקב מורכבות היחסים בין ההורים ועוצמת הקונפליקט, נקבעו המפגשים בין האב לקטינה במרכז קשר, ולאחר מכן הוצאות מחוץ למרכז, והורחבו באופן הדרגתי.

45. בהתאם לתסקיר האחרון מיום 30/9/2019 הומלץ כי, המשמורת עבור הקטינה תהיה אצל התובעת, ותתקיים חלוקת זמני שהות בין הנתבע לקטינה, מיום שיש עד שבת כולל לינה, וכן נקבעה חלוקת זמני שהות בחגים.

46. הנתבע מבקש להרחיב את חלוקת זמני השהות מעבר להמלצות העו"ס, ומנגד התובעת מבקשת לצמצם את חלוקת זמני השהות, ו/או למצער לא להרחיבם.

47. לאור המלצות התסקיר, לאור עמדת הצדדים ובהתחשב בחזקת הגיל הרך וכי הקטינה נמצאת בפועל בחזקת התובעת אני מורה כי, משמורת הקטינה תהיה אצל האם התובעת.

48. לעניין חלוקת זמני השהות, מצאתי לאמץ את המלצות התסקיר באופן שהנתבע יאסוף הקטינה בכל יום שישי מהמסגרת החינוכית, ובהעדר מסגרת מבית התובעת-האם, ויחזירה ביום שבת לבית התובעת-האם.

בהתחשב כי, המפגשים מתקיימים רק בסופי שבוע, ולא מתקיים מפגש באמצע שבוע, ועל מנת לאפשר זמן איכות של הקטינה עם אביה הנתבע, מצאתי להורות על הרחבת זמני השהות של הקטינה עם הנתבע, באופן שהנתבע יחזיר הקטינה לבית התובעת ביום שבת בשעה 18:00 במקום השעה 14:00.

חלוקת זמני השהות בחגים תהיה בהתאם להמלצות התסקיר.

49. לא מצאתי להורות על צמצום חלוקת זמני השהות כבקשת התובעת. אכן עדיין קיים קונפליקט בין הצדדים בעוצמה רבה, אך על אף זאת הצליחו הצדדים לשמר את חלוקת זמני השהות ולקיימה. טובת הקטינה מחייבת שהיא תהיה בקשר עם שני ההורים.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני:

50. לצורך שמירה על המשך חלוקת זמני השהות, ועל מנת לא לערב הקטינה בסכסוך המתנהל בין ההורים חשוב כי, שני ההורים יפנו להדרכה הורית וטיפול, כל אחד במקום מגוריו, בהתאם להמלצות התסקיר.

סוף דבר-

51. לאור כל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

א. אני מקבלת את התביעה בעניין מזונות אישה, ומחייבת את הנתבע לשלם לידי התובעת את הסך של 20,000 ₪.

הסכום הנ"ל ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים ע"ס 4,000 ש"ח כל תשלום. תשלום ראשון מיום 10/1/2021, ועוד ארבעה תשלומים בכל 10 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום אחד במועדו תעמוד יתרת הסכום לפירעון מיד.

ב. אני קובעת כי המשמורת עבור הקטינה תהיה אצל האם- התובעת.

ג. חלוקת זמני השהות תתקיים כמפורט בסעיף 50 לפסק הדין.

ד. כל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור שני התיקים בכותרת.

ניתן היום, א' טבת תשפ"א, 16 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

ג'מילה ג'מילה, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-06-5743

תלה"מ 18-05-42662

תיק חיצוני: